

RESUMÉ

SYMBIÓZA UMĚNÍ A NÁRODNÍHO HNUTÍ: MÝTUS O „NÁRODNÍM SKLADATELI“ BEDŘICHU SMETANOVÍ

Christopher P. Storck

Bedřich Smetana (1824–1884) je dodneška pokládán za českého „národního skladatele“ a „zakladatele české hudby“. Toto postavení, které zaujímá v kolektivním povědomí svého národa, je ovšem výsledkem úsilí národních obroditelů, zabrat Smetanu i jeho dílo pro vlastní cíle. Osobnost Smetany byla důsledně budována coby symbol kulturní rovnocennosti Čechů s etablovanými evropskými národy a tímto způsobem získaly i některé z jeho prací charakter národních svátostí. Smetana se skutečně rozhodujícím způsobem podílel na rozvoji českého hudebního života v Praze a vývoji národní umělecké hudby dal i důležité podněty. Přitom ovšem nesmíme pustit ze zřetele, že jeho jednání bylo v první řadě určováno snahou o dosažení uměleckých úspěchů a sociálního zajištění. V tomto ohledu Smetana plně odpovídá onomu typu „vzdělaného maloměšťáka“, pachtícího se za společenským vzestupem, kterého Miroslav Hroch a Jiří Kořalka identifikovali ve svých bádáních jako nositele národního hnutí.